

[Svend Haugaard.]

land. Jeg tror, det er klogt, at man ikke bare prøver at forstå de 1.178, men også de islandske tanker i dette spørgsmål.

Det er ikke først og fremmest et spørgsmål om forskning; det er i høj grad et politisk, et folkeligt, et nordisk spørgsmål, ja, jeg vil gerne føje til, at det er et spørgsmål om retfærd, et spørgsmål om moral. Det er blevet citeret her i dag, at håndskrifterne er det eneste vidne om et lille folks strålende kulturbedrifter, og disse håndskrifter lytter man til i Island. Ikke mindst i denne moderne tid med alle de nye strømninger er det for islændingene meget afgørende at kunne lytte til dette stærke budskab om stordåd og klarhed i menneskesindet, det, som for islændingene netop i de nye tider er livssæd i kommende dage. Jeg tror, at vi skal tænke os om endnu en gang, men ikke for længe. Vi skal give islændingene denne gave, ikke fordi den ikke er noget værd for os selv — for hvad er gaver til gode venner værd, der ikke er værdifulde — men fordi den er hundrede gange mere værdifuld for dem end for os. Vi skal ikke udlevere håndskrifterne nølende og tvært, men give dem som en glad giver, der giver en god ven en gave, og vi skal gøre det i nordisk samarbejdes ånd og i tillid til, at i den ånd, vi giver dem, vil de blive modtaget. Det vil gavne det fortsatte fællesskab og samarbejde mellem de nordiske lande.

Jens Peter Jensen (Sorø amt): Ved lovforslagets første behandling henstillede jeg, at folketingsudvalget foretog en undersøgelse af mulighederne for oprettelse af et institut her i landet, hvor man kunne samle alt håndskriftmateriale og øvrigt relevant materiale til fremme af videnskabens muligheder og således, at hver, der ydede et bidrag i form af materiale til dette institut, bevarede sin ejendomsret til det deponerede materiale. Det var en lidenskabsløs og hensigtsmæssig måde at klare problemet på. Jeg forstår, at udvalget ikke har foretaget sådanne undersøgelser, og det beklager jeg.

Sagen nærmer sig nu sin afslutning, og derfor synes jeg, det kan være rimeligt, navnlig i betragtning af bemærkninger, der er faldet her i dag, at sige: der er ingen

grund til, at vi nedvurderer hinandens motiver til den holdning, vi har til udlevering.

Jeg tror ikke på, at der kan opnås noget ved yderligere forhandlinger. Derfor må sagen nu gøres færdig; og ud fra den betragtning, at det ikke vil være sundt at have denne sag til at rumle videre, mener jeg, det vil være forkert at stemme for det konservative dagsordensforslag. Derimod kan jeg stemme for det ærede medlem hr. Diderichsens ændringsforslag, idet det betyder en begrænsning af udleveringen, og når man er modstander af udlevering, vil man selvfølgelig gerne bidrage til, at den udlevering, som må komme, bliver så begrænset som muligt.

Ved tredje behandling ønsker jeg at stemme imod lovforslaget.

Undervisningsministeren (*K. B. Andersen*): Jeg skal søge at svare forholdsvis kort. Det kan jo ikke være meningen ved en anden behandling i en sag af denne karakter, at den minister, under hvem det pågældende område sorterer, skal stå op og svare på hvert enkelt spørgsmål. Det, der først og fremmest skal ske, er, at de enkelte ordførere fremlægger deres synspunkter forud for afstemningen, og her drejer det sig jo om en sag, hvor vi ved, at forskellige meninger gør sig gældende her i salen. Jeg vil gerne rette en tak til de ordførere, som har kunnet gå ind for den løsning, der er foreslået i det foreliggende lovforslag, og jeg vil også rette en tak til udvalgets flertal, som i betænkningen har givet udtryk for, at det er enigt i den fremgangsmåde, regeringen har foreslået.

Det drejer sig jo om et spørgsmål — flere har været inde på det — som i mange år har ventet på den løsning, der nu synes at ligge ganske nær. Når jeg siger mange år, tænker jeg — som en af de ærede ordførere også gjorde det — på de forhandlinger, som statsminister Hans Hedtoft førte, og som altså desværre strandede i den omgang; men jeg tænker også på den udtalelse, som den daværende statsminister, det ærede medlem hr. Erik Eriksen, i åbningstalen i 1952 på den daværende regerings vegne fremsatte om, at det var hans hensigt og hans ønske at fremsætte lovforslag om udlevering af de islandske håndskrifter. Det